

Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (втори състав)

16 юли 2020 година*

„Обжалване — Конкуренция — Картели — Европейски пазар на подземни и подводни електрически кабели — Разпределяне на пазара в рамките на проекти — Регламент (ЕО) № 1/2003 — Член 20 — Правомощия на Европейската комисия за извършване на проверка в рамките на картелното производство — Правомощие да се копират данни без предварителна проверка и впоследствие да се разглеждат в помещенията на Комисията — Глоби — Правомощие за пълен съдебен контрол“

По дело C-606/18 P

с предмет жалба на основание член 56 от Статута на Съда на Европейския съюз, подадена на 24 септември 2018 г.,

Nexans France SAS, установено в Курбьовоа (Франция),

Nexans SA, установено в Курбьовоа,

представявани от G. Forwood, адвокат, и от M. Powell и A. Rogers, solicitors,

жалбоподатели,

като другата страна в производството е

Европейска комисия, за която се явяват C. Giolito, P. Rossi, C. Sjödin и F. Castilla Contreras, в качеството на представители,

ответник в първоинстанционното производство,

СЪДЪТ (втори състав),

състоящ се от: Ал. Арабаджиев, председател на състава, К. Lenaerts, председател на Съда, изпълняващ функцията на съдия във втори състав, P. G. Xuereb (докладчик), T. von Danwitz и A. Kumin, съдии,

генерален адвокат: J. Kokott,

секретар: M. Longar, администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 16 октомври 2019 г.,

* Език на производството: английски.

след като изслуша заключението на генералния адвокат, представено в съдебното заседание от 12 март 2020 г.,

постанови настоящото

Решение

- 1 С жалбата си Nexans France SAS и Nexans SA искат отмяна на решението на Общия съд на Европейския съюз от 12 юли 2018 г., Nexans France и Nexans/Комисия (T-449/14, наричано по-нататък „обжалваното съдебно решение“, EU:T:2018:456), с което той отхвърля жалбата им за отмяна, от една страна, на Решение C(2014) 2139 окончателен на Комисията от 2 април 2014 г. относно производство по член 101 [ДФЕС] и член 53 от Споразумението за ЕИП (дело AT.39610 — Електрически кабели) (наричано по-нататък „спорното решение“) в частта, която се отнася до тях, и от друга страна, за намаляване на размера на наложените им със спорното решение глоби.

Правна уредба

Регламент (ЕО) № 1/2003

- 2 Член 20 от Регламент (ЕО) №1/2003 на Съвета от 16 декември 2002 година относно изпълнението на правилата за конкуренция, предвидени в членове [101 ДФЕС и 102 ДФЕС] (ОВ L 1, 2003 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 167), озаглавен „Правомощия на Комисията за извършване на проверки“, гласи:

„1. За да изпълни задълженията, възложени ѝ с настоящия регламент, Комисията може да извършва всички необходими проверки на предприятия или на сдружения на предприятия.

2. Длъжностните лица и другите придружаващи лица, упълномощени от Комисията да извършат проверка, разполагат с правомощията:

- а) да влизат във всички помещения, имоти и транспортни средства на предприятия и на сдружения на предприятия;
- б) да проверяват книгите и другите документи, свързани със стопанската дейност, независимо от носителя, на който се съхраняват;
- в) да вземат или получават под всякаква форма копия или извлечения от тези книги или документи;
- г) да запечатват всички бизнес помещения, книги или документи за срока и в степента, необходими за проверката;
- д) да искат от който и да е представител или член на персонала на предприятието или на сдружението на предприятия обяснения по факти или документи, свързани с предмета и целта на проверката, и да записват отговорите.

[...]

4. Предприятията и сдруженията на предприятия са длъжни да се подчинят на проверките, разпоредени с решение на Комисията. В решението се посочват предметът и целта на проверката, насрочва се дата, на която тя ще започне, и се посочват санкциите, предвидени в

членове 23 и 24, и правото на обжалване на решението пред Съда на Европейските общности. Комисията взема такива решения след допитване до органа по конкуренция на държавата членка, на чиято територия ще се извърши проверката.

[...]“.

- 3 Член 21 от посочения регламент, озаглавен „Проверки на други помещения“, гласи:

„1. В случай че има основателно подозрение, че книги или други документи, свързани със стопанската дейност и с предмета на проверката, които могат да са от значение за доказване на тежко нарушение на член [101] или [102 ДФЕС], се съхраняват в други помещения, имоти и транспортни средства, включително и в домове на директори, управители и други членове на персонала на съответните предприятия и сдружения на предприятия, Комисията може чрез решение да разпорежи извършване на проверка в такива други помещения, имоти и транспортни средства.

[...]

4. Длъжностните лица и другите придружаващи лица, упълномощени от Комисията да извършат проверка, разпоредена в съответствие с параграф 1 от настоящия член, разполагат с правомощията, посочени в член 20, параграф 2, букви а), б) и в). [...]“.

- 4 Съгласно член 23, параграфи 2 и 3 от посочения регламент:

„2. С решение Комисията може да налага санкции на предприятия и на сдружения на предприятия, когато умишлено или поради небрежност:

а) нарушават член [101 ДФЕС] или [102 ДФЕС] [...]

[...]

3. При определяне на размера на санкцията се взема предвид както тежестта, така и продължителността на нарушението“.

- 5 Член 31 от същия регламент гласи:

„Съдът разполага с неограничена юрисдикция да осъществява контрол върху решения, с които Комисията е постановила санкция или периодично санкционно плащане. Той може да отмени, намали или увеличи наложената санкция или периодично санкционно плащане“.

Насоките от 2006 г.

- 6 В точки 2 и 4 от Насоките относно метода за определяне на глобите, налагани по силата на член 23, параграф 2, буква а) от Регламент № 1/2003 (ОВ С 210, 2006 г., стр. 2; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 4, стр. 264., наричани по-нататък „Насоките от 2006 г.“) се уточнява, че при определянето на глобите „Комисията трябва да отчита както тежестта, така и продължителността на нарушението“ и че „[г]лобите следва да имат достатъчен възпиращ ефект“.
- 7 От точки 9—11 от горепосочените насоки следва, че без да се засяга точка 37 от тях, използваният от Комисията метод за определяне на глобите включва два етапа, а именно, на първо място, определянето на основен размер, и на второ място, евентуални корекции на този размер към повишаване или намаляване. При определянето на основния размер на глобата

Комисията изчислява най-напред, в съответствие с точки 13—18 от Насоките от 2006 г., стойността на продажбите, които следва да се вземат предвид. Съгласно точка 19 от същите насоки основният размер на глобата е обвързан с дела на стойността на продажбите, в зависимост от степента на тежестта на нарушението, умножена по броя на годините на нарушението.

8 Съгласно точка 21 от Насоките от 2006 г.:

„Като общо правило делът на стойността на продажбите, вземан предвид, ще се определя на ниво до 30 % от стойността на продажбите“.

9 Точка 22 от тези насоки гласи:

„За да се прецени дали делът на стойността на продажбите, който ще бъде приложен в даден случай, следва да бъде в долната част или горната част на тази скала, Комисията ще отчита редица фактори, като: естество на нарушението, общ пазарен дял на всички съответни предприятия, географски обхват на нарушението, както и дали нарушението е било извършено или не“.

Обстоятелства, предхождащи спора и спорното решение

10 За нуждите на настоящото производство обстоятелствата по спора, изложени в точки 1—20 и 42—47 от обжалваното съдебно решение, могат да бъдат обобщени, както следва.

11 Жалбоподателите, Nexans France и неговото дружество майка — Nexans, са френски дружества, които осъществяват дейност в сектора на производството и доставката на подводни и подземни електрически кабели.

12 С писмо от 17 октомври 2008 г. АВВ АВ, установено в Швеция дружество, предоставя на Комисията, в рамките на искане за освобождаване от глоба съгласно Известието на Комисията относно освобождаване от глоби и намаляване на техния размер по делата за картели (ОВ С 298, 2006 г., стр. 17; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 5, стр. 3), редица изявления и документи относно ограничителни търговски практики в този сектор.

13 Впоследствие Комисията провежда разследване.

14 В сряда, 28 януари 2009 г., инспекторите на Комисията, придружени от представители на френския орган за защита на конкуренцията, отиват в помещенията на Nexans France в Клиши (Франция), за да извършат проверка на основание член 20, параграф 4 от Регламент № 1/2003 (наричана по-нататък „разглежданата проверка“) въз основа на решение от 9 януари 2009 г., с което на Nexans, както и на всички контролирани от него предприятия се разпорежда да вземат участие в такава проверка (наричано по-нататък „решението за проверка“). Съгласно член 1, втора алинея от това решение „[разглежданата п]роверка[...] може да се извърши във всички помещения, контролирани от предприятието, и по-специално в офисите на следния адрес: 4—10 Rue Mozart, 92110 Clichy, Франция“.

15 След като изпращат на жалбоподателите решението за проверка, инспекторите на Комисията (наричани по-нататък „инспекторите“) изразяват желание да разгледат документите, както и компютрите на някои служители на Nexans France, а именно г-н В., г-н J. и г-н R. След като са уведомени, че г-н J. е взел компютъра си при командировка и че ще се върне чак в петък, 30 януари 2009 г., инспекторите правят копия на твърдите дискове на компютрите на г-н В. и

г-н R., както и на г-н D., друг служител на Nexans France. За да могат да направят търсене по ключови думи в съдържащите се в тези компютри данни, те използват софтуер за компютърно разследване, с който тези данни са били обработени през нощта на 28 срещу 29 януари 2009 г.

- 16 На втория ден от разглежданата проверка, а именно в четвъртък, 29 януари 2009 г., инспекторите проверяват копията от твърдите дискове на компютрите на г-н В., г-н D. и г-н R.
- 17 На третия ден от проверката, тоест в петък, 30 януари 2009 г., инспекторите успяват да проверят преносимия компютър на г-н J., който се връща от командировка. Прилагането на софтуера за компютърно разследване им позволило да възстановят редица файлове, документи и електронни писма, изтрети от твърдия диск на компютъра, и да констатират, че тези документи са от значение за разследването. Инспекторите решават да направят копие на този твърд диск. След като обаче констатират, че вече не разполагат с достатъчно време, за да направят такова копие, те решават да копират избрани данни и да ги запишат върху устройства за пренос и съхранение на данни (наричани по-нататък „УПСД“), които са поставени в запечатани пликосе и занесени в помещенията на Комисията в Брюксел (Белгия). Става въпрос за два набора от електронни писма, открити в преносимия компютър на г-н J., и набор от електронни писма, намерени в компютъра на г-н R. Компютърът на г-н J. и едно УПСД, намерено в офиса му и съдържащо защитени с парола документи, са поставени в шкаф, който инспекторите запечатват.
- 18 Инспекторите се връщат в помещенията на Nexans France на 3 февруари 2009 г., вторник. Те отварят запечатания шкаф, съдържащ намереното в офиса г-н J. УПСД и компютъра му. Инспекторите проверяват на място УПСД, разпечатват и запазват два документа от това устройство и го връщат на представителите на жалбоподателите. След това инспекторите правят три копия на твърдия диск на компютъра на г-н J., като всяко от тях записват на три различни УПСД. Те предоставят на представителите на жалбоподателите едно от трите УПСД, а останалите две поставят в запечатани пликосе, които отнасят в Брюксел, след като отбелязват факта, че жалбоподателите оспорват законността на това действие. Инспекторите посочват, че запечатаните пликосе ще бъдат отворени само в помещенията на Комисията в присъствието на представители на жалбоподателите.
- 19 На 2 март 2009 г. отнесените от инспекторите запечатани пликосе, съдържащи УПСД, са отворени в присъствието на адвокатите на жалбоподателите в помещенията на Комисията в Брюксел. Разгледани са документите, които са копирани върху тези УПСД, а инспекторите разпечатват на хартиен носител тези от тях, които считат за релевантни за разследването. Второ копие от тези документи на хартиен носител, както и списък на тези документи, са предоставени на адвокатите на жалбоподателите. Разглеждането на всички данни, записани върху въпросните УПСД, продължава осем работни дни и приключва на 11 март 2009 г. Помещението, в което се разглеждат документите и УПСД, се запечатва в края на всеки работен ден в присъствието на адвокатите на жалбоподателите и се отваря на следващия ден отново в тяхно присъствие. След приключване на тези действия твърдите дискове на компютрите, на които са работили инспекторите на Комисията, са били изтрети.
- 20 С жалба, подадена в секретариата на Общия съд на 7 април 2009 г. и заведена под номер T-135/09, жалбоподателите искат по-специално Общият съд да отмени решението за проверка и да обяви за незаконосъобразно решението на Комисията да иземе копия от определени електронни файлове и от твърдия диск на компютъра на г-н J., за да ги провери впоследствие в помещенията си в Брюксел.
- 21 С решение от 14 ноември 2012 г., Nexans France и Nexans/Комисия (T-135/09, EU:T:2012:596), Общият съд отменя частично решението за проверка в частта, която това решение се отнася до електрическите кабели, различни от подводните и подземните електрически кабели за високо

напрежение, и до свързаните с тези други кабели материали, и отхвърля жалбата в останалата ѝ част. С решение от 25 юни 2014 г., Nexans и Nexans France/Комисия (C-37/13 P, EU:C:2014:2030), Съдът отхвърля жалбата на жалбоподателите срещу това решение на Общия съд.

- 22 В член 1 от спорното решение Комисията констатира, че жалбоподателите и 24 други дружества са участвали в картел (наричан по-нататък „картелът“), което представлява единно продължено нарушение на член 101 ДФЕС и на член 53 от Споразумението за Европейското икономическо пространство от 2 май 1992 г. (ОВ L 1, 1994 г., стр. 3; Специално издание на български език, 2007 г., глава 11, том 53, стр. 4) в сектора на подводните и/или подземните електрически кабели за (много) високо напрежение (наричано по-нататък „разглежданото нарушение“).
- 23 В посоченото решение Комисията приема, че картелът има две основни конфигурации, които съставляват едно цяло, а именно
- конфигурация, която обединява европейските предприятия, наричани общо „членове R“, японските предприятия, обозначени като „членове A“, и южнокорейските предприятия, обозначени като „членове K“, и която позволява постигането на целта за разпределянето на територии и клиенти между европейските, японските и южнокорейските производители (наричана по-нататък „конфигурацията A/R“). Това разпределяне се извършва въз основа на споразумение за „националната територия“, по силата на което японските и южнокорейските производители не се конкурират за проекти, осъществявани на „националната територия“ на европейските производители, а последните се ангажират да стоят настрана от пазарите на Япония и Южна Корея. Освен това се извършва разпределяне на проекти и в „износните територии“, а именно в останалия свят, с изключение по-специално на Съединените щати,
 - това е конфигурация, която включва разпределянето на територии и клиенти между европейските производители за проекти, които трябва да се реализират на европейската „национална“ територия, или за проекти, които са разпределени на европейските производители (наричана по-нататък „европейската конфигурация“).
- 24 Съгласно спорното решение Nexans France е участвало в картела от 13 ноември 2000 г. до 28 януари 2009 г. Прието е, че Nexans носи отговорност за разглежданото нарушение в периода от 12 юни 2001 г. до 28 януари 2009 г. в качеството му на дружество майка на Nexans France.
- 25 За изчисляване на размера на глобите Комисията прилага член 23, параграф 2, буква а) от Регламент № 1/2003 и методологията, изложена в Насоките от 2006 г.
- 26 На първо място, що се отнася до основния размер на посочените глоби, Комисията е определила стойността на продажбите, която следва да се вземе предвид. След това тя е определила дела от стойността на продажбите, който отразява тежестта на разглежданото нарушение. В това отношение Комисията приема, че по естеството си това нарушение спада към най-тежките ограничения на конкуренцията, което обосновава налагането на „коэффициент за тежест“ от 15 %. Освен това Комисията увеличава коефициента за тежест с 2 % за всички адресати на спорното решение на основание на общия пазарен дял и почти световния географски обхват на картела, който обхваща по-специално цялата територия на Европейското икономическо пространство (ЕИП).
- 27 От друга страна, Комисията приема, че поведението на европейските предприятия засяга конкуренцията в по-голяма степен отколкото поведението на останалите предприятия, тъй като, освен че са участвали в конфигурацията A/R, европейските предприятия са разпределяли помежду си и проектите за кабели в рамките на европейската конфигурация. По тази причина тя е определила дела от стойността на продажбите, който ще бъде взет предвид с оглед на

тежестта на нарушението, на 19 % за европейските предприятия и на 17 % за останалите предприятия. Определеният по този начин основен размер възлиза по отношение на Nexans France на 70 670 000 EUR.

- 28 На второ място, що се отнася до коригирането на основния размер на глобите, Комисията не установява нито отегчаващи, нито смекчаващи обстоятелства по отношение на жалбоподателите.
- 29 Съгласно член 2, букви в) и г) от спорното решение Комисията налага, от една страна, глоба в размер на 4 903 000 EUR на Nexans France за периода от 13 ноември 2000 г. до 11 юни 2001 г., и от друга страна, глоба в размер на 65 767 000 EUR на Nexans France, съвместно и солидарно с Nexans за периода от 12 юни 2001 г. до 28 януари 2009 г.

Производството пред Общия съд и обжалваното съдебно решение

- 30 На 17 юни 2014 г. жалбоподателите подават в секретариата на Общия съд жалба за отмяна на спорното решение в частта, която се отнася до тях, и за намаляване на размера на наложените им глоби.
- 31 В подкрепа на исканията си за отмяна на спорното решение жалбоподателите изтъкват пред Общия съд две основания, първото — нарушение на член 20, параграфи 2—4 от Регламент № 1/2003, на решението за проверка, на правото на защита и на член 7 от Хартата на основните права на Европейския съюз, а второто — грешка в преценката при определянето на началната дата на участието на Nexans France в картела. В подкрепа на искането си за намаляване на размера на наложените им глоби, освен на грешката на Комисията относно продължителността на разглежданото нарушение, която се оспорва с второто основание за обжалване, жалбоподателите се позовават и на едно специфично основание, изведено от явна грешка в преценката, както и от нарушение на задължението за мотивиране и на принципа на равно третиране при определянето на коефициента за тежест на нарушението във връзка с изчисляването на размера на глобите.
- 32 С обжалваното съдебно решение Общият съд отхвърля изцяло жалбата.
- 33 Първо, що се отнася до твърдяната липса на правно основание за взетите от Комисията мерки за проверка, Общият съд приема, че противно на поддържаното от жалбоподателите, от член 20, параграф 2, букви б) и в) от Регламент № 1/2003 не следва, че правомощието на Комисията да взема или да получава копия или извлечения от книги или други документи, свързани със стопанската дейност на предприятие, предмет на проверка, се ограничава до свързаните със стопанската дейност книги и документи, които вече са били проверени. Всъщност такова тълкуване би могло да засегне полезния ефект на член 20, параграф 2, буква б) от посочения регламент, тъй като при определени обстоятелства е възможно проверката на книгите и на другите документи, свързани със стопанската дейност на предприятието, да изисква предварителното копиране на посочените книги и документи, или, както в случая, да може да бъде опростена чрез посоченото предварително копиране. Според Общия съд, тъй като копирането на твърдия диск на компютъра на г-н J. и на копия на наборите от електронни писма, намерени в посочения компютър и този на г-н R., е част от използването от страна на инспекторите на софтуер за компютърно разследване, чиято цел е търсенето на релевантна за разследването информация, това копиране попада в правомощията, предоставени на Комисията по член 20, параграф 2, букви б) и в) от Регламент № 1/2003.

- 34 Общият съд констатира, че противно на поддържаното от жалбоподателите, инспекторите не са приложили направо към преписката по разследването документите, съдържащи се в копията на наборите от електронни писма, намерени в компютъра на г-н R. и в този на г-н J., както и в копието на твърдия диск на компютъра на последния, без да проверят предварително дали тези документи са релевантни с оглед на предмета на разглежданата проверка.
- 35 Освен това Общият съд приема, че член 20, параграф 2, буква б) от Регламент № 1/2003 не предвижда, че проверката на книгите и на другите документи, свързани със стопанската дейност на проверяваните предприятия, трябва да се извърши единствено в помещенията на тези предприятия, когато, както в случая, тази проверка не е могла да бъде довършена в първоначално предвидения срок. Той задължава Комисията единствено да предостави на тези предприятия по време на проверката на документите в нейните помещения същите гаранции като тези, които е длъжна да спазва при проверките на място, какъвто е настоящият случай.
- 36 Второ, Комисията не е нарушила и обхвата на решението за проверка, тъй като последното не изключва възможността Комисията да продължи разглежданата проверка в помещенията си в Брюксел, а жалбоподателите не са посочили, че продължителността на тази проверка е надхвърлила разумния срок.
- 37 Трето, Общият съд приема, че Комисията не е нарушила нито правото на защита на жалбоподателите, нито член 20, параграфи 3 и 4 от Регламент № 1/2003 или член 7 от Хартата на основните права.
- 38 Четвърто, Общият съд приема, че Комисията не е допуснала грешка, като е приела, че датата 13 ноември 2000 г. представлява началната дата на участието на Nexans France в разглежданото нарушение.
- 39 Пето, що се отнася до исканията на жалбоподателите за намаляване на размера на наложените им глоби, Общият съд приема, че доводите на жалбоподателите не могат да обосноват намаляването на този размер. Що се отнася по-специално до довода на жалбоподателите, че направеното от Комисията разграничение между европейските предприятия, от една страна, и японските предприятия, от друга страна, по отношение на дела от стойността на продажбите, който е възприет, за да се отчете тежестта на нарушението, противоречало на принципа на равно третиране, Общият съд приема, че Комисията правилно е счела, че разпределянето на проекти в рамките на европейската картелна конфигурация от европейските предприятия представлява допълнителен елемент, който заслужава да бъде санкциониран с допълнителен процент за тежестта на нарушението.

Искания на страните пред Съда

- 40 Жалбоподателите искат от Съда:
- да отмени обжалваното съдебно решение,
 - да върне делото на Общия съд за произнасяне по жалбата за отмяна на спорното решение в частта, която се отнася до тях,
 - да намали наложените им глоби със сума, съответстваща на по-нисък коефициент за тежест, и
 - да осъди Комисията да заплати съдебните разноски както в производството по обжалване, така и в производството пред Общия съд.

- 41 Комисията иска от Съда:
- да отхвърли изцяло жалбата като отчасти недопустима и при всички положения като неотносима и/или като неоснователна, и
 - да осъди жалбоподателите да заплатят съдебните разноски, включително тези в първоинстанционното производство.

По молбата за възобновяване на устната фаза на производството

- 42 Устната фаза на производството е приключила на 12 март 2020 г., след представяне на заключението на генералния адвокат.
- 43 С писмо, подадено в секретариата на Съда на 29 май 2020 г., жалбоподателите искат възобновяване на устната фаза на производството. В подкрепа на това искане те се позовават на факта, че с определение, прието на 4 май 2020 г., Общият съд е извършил поправка на точка 156 от обжалваното съдебно решение в текста на английски език.
- 44 Според жалбоподателите тази поправка представлява нов факт от решаващо значение за решението на Съда, що се отнася до четвъртото им правно основание.
- 45 Следва да се припомни, че в съответствие с член 83 от процедурния си правилник Съдът може във всеки момент, след изслушване на генералния адвокат, да постанови възобновяване на устната фаза на производството, по-специално когато след закриване на тази фаза някоя от страните посочи нов факт от решаващо значение за решението на Съда.
- 46 В случая обаче следва да се констатира, че поправката на точка 156 от обжалваното съдебно решение не е определяща за преценката на Съда по отношение на четвъртото основание на жалбоподателите.
- 47 Предвид изложените по-горе съображения и след изслушване на генералния адвокат Съдът приема, че не следва да се постанови възобновяване на устната фаза на производството.

По жалбата

- 48 В подкрепа на жалбата си жалбоподателите изтъкват пет основания. Първите три основания се отнасят до отхвърлянето от Общия съд на доводите им относно протичането на разглежданата проверка, а последните две — до решението на Общия съд относно изчисляването на наложената им със спорното решение глоба. По-конкретно четвъртото основание е грешка при прилагане на правото относно изводите, които следва да се направят от твърдяната липса на последици от разглежданото нарушение. Петото основание е явна грешка в преценката и от липса на мотиви при увеличаването с 2 % на коефициента за тежест, приложен по отношение на европейската картелна конфигурация.

По първото основание

Доводи на страните

- 49 С първото си основание жалбоподателите твърдят, че обжалваното съдебно решение е опорочено от грешка при прилагане на правото във връзка с тълкуването на член 20, параграф 2, букви б) и в) от Регламент № 1/2003, доколкото с него се потвърждава, че

Комисията е имала право да направи копие на твърд диск и копия на набори от електронни писма, без преди това да е извършила сериозна проверка на тези документи. Това основание се отнася до точки 53—56 и 97 от обжалваното съдебно решение.

- 50 Първо, само книгите и документите, които преди това са били проверени от инспектор в съответствие с член 20, параграф 2, буква б) от посочения регламент, са могли да бъдат копирани. Нямамо пречка Комисията да копира само документите и преписките, които счита, че са от значение за разследването, вместо да направи пълно копие на твърдия диск.
- 51 Второ, член 20, параграф 2 от Регламент № 1/2003 предвиждал определена последователност във времето на различните етапи, описани в тази разпоредба. Най-напред инспекторите на Комисията влизат в помещенията на съответното предприятие. След това те извършват проверка на книгите и другите документи, които според тях са от значение за разследването. Накрая биха могли да копират тези документи. Проверката, извършена в рамките на този процес, била от съществено значение, тъй като позволявала на инспекторите на Комисията на този етап да проверят дали документите могат да представляват интерес за разследването. Освен това, като копира масиви от данни, без някой от инспекторите ѝ да ги провери предварително, Комисията би могла да копира документи, обхванати от принципа на защита на поверителността на обменената между адвокат и неговия клиент информация.
- 52 Трето, от практиката на Съда следвало, че правомощията на Комисията да извършва проверка трябва да се тълкуват ограничително, тъй като нарушават правото на собственост на предприятието, предмет на проверката.
- 53 Комисията твърди, че първото основание е недопустимо, тъй като с изключение на един довод имало за цел да накара Съда да преразгледа доводите, изложени от жалбоподателите пред Общия съд. Допълнителният довод на жалбоподателите, че следваният от Комисията подход в случая можел да доведе до това последната да направи копие на документи, обхванати от принципа на защита на поверителността на обменената между адвокат и неговия клиент информация, бил недопустим, тъй като не бил повдигнат в първоинстанционното производство. При условията на евентуалност Комисията изтъква, че това основание е неотнормимо, тъй като се основава на частичен или неоснователен прочит на обжалваното съдебно решение, при който не се отчитат основните изводи на Общия съд в точки 52, 58 и 59 от посоченото решение.

Съображения на Съда

- 54 Що се отнася до допустимостта на първото основание, следва да се отбележи, че с това основание жалбоподателите оспорват тълкуването, което Общият съд е направил на член 20, параграф 2, букви б) и в) от Регламент № 1/2003. От практиката на Съда обаче следва, че ако жалбоподател оспорва тълкуването или прилагането на правото на Съюза от Общия съд, разгледаните в първоинстанционното производство правни въпроси могат отново да бъдат обсъдени в хода на производството по обжалване. Всъщност, ако жалбоподателят не може по този начин да основе жалбата си на вече изложени пред Общия съд основания и доводи, посоченото производство отчасти би се обезсмислило (решение от 16 януари 2019 г., Комисия/United Parcel Service, С-265/17 Р, ЕУ:С:2019:23, т. 15 и цитираната съдебна практика). Следователно първото основание е допустимо.
- 55 Що се отнася довода на жалбоподателите във връзка с принципа на защита на поверителността на обменената между адвоката и неговия клиент информация, следва да се припомни, че от практиката на Съда е видно, че даден довод е допустим, когато представлява доразвиване на вече посочен в исковата молба или жалбата довод в тясна връзка с него (вж. в този смисъл решение от 26 януари 2017 г., Roca Sanitario/Комисия, С-636/13 Р, ЕУ:С:2017:56, т. 35 и

цитираната съдебна практика). Именно такъв обаче е настоящият случай, тъй като става въпрос за съображение, което жалбоподателите излагат в подкрепа на довода си, че Комисията може да прави копие само на книги и документи, които вече са били проверени от нея.

- 56 Що се отнася до съществуването на спора, в самото начало следва да се отбележи, че наистина жалбоподателите не оспорват констатациите на Общия съд в точки 52, 58 и 59 от обжалваното съдебно решение. Съгласно тези констатации, от една страна, правенето на копие на твърд диск на компютър и на копие на данни, съхранявани на носител на цифрови данни, в рамките на използването на софтуера на Комисията за компютърно разследване, по същество представлява междинен етап, чието предназначение е да позволи на инспекторите да търсят релевантни за проверката документи. От друга страна, от тези констатации следва, че в случая Комисията не е приложила направо към преписката по разследването документите, съдържащи се в копията на наборите от електронни писма, намерени в компютъра на г-н R. и в този на г-н J., както и в копието на твърдия диск на компютъра на последния, без да провери предварително дали тези документи са релевантни с оглед на предмета на разглежданата проверка. Въпреки това фактът, че жалбоподателите не са оспорили тези констатации на Общия съд, не означава, обратно на твърдяното от Комисията, че първото основание е неотнормимо. Всъщност посочените констатации сами по себе си не са достатъчни, за да се установи, че Комисията е имала право да направи такива копия.
- 57 Следователно е необходимо да се провери дали Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, като е приел, че такова правомощие произтича от член 20, параграф 2, буква б) или в) от Регламент № 1/2003.
- 58 В това отношение следва да се отбележи, че както от текста на член 20, параграф 2, буква в) от Регламент № 1/2003, така и от неговия контекст следва, че като е разрешил на Комисията с тази разпоредба „да взема[...] или да получава[...] под всяка форма копия или извлечения“ от книгите, както и от други свързани със стопанската дейност документи, посочени в член 20, параграф 2, буква б) от този регламент, законодателят на Съюза е имал предвид доказателствата, с които Комисията има право да се снабди, за да ги приложи към преписката и при необходимост да ги използва в рамките на производство, чиято цел е да се санкционират нарушенията на правото на конкуренцията на Съюза. Следователно трябва да се отнася до документи, попадащи в обхвата на предмета на проверката, което предполага, че Комисията предварително е проверила, че случаят е такъв.
- 59 От това следва, че Общият съд не може да се позове на член 20, параграф 2, буква в) от Регламент № 1/2003, за да приеме, че Комисията е имала право да направи копия на наборите от електронни писма, открити в компютъра на г-н R. и в този на г-н J., както и копие на твърдия диск на компютъра на последния.
- 60 Член 20, параграф 2, буква б) от Регламент № 1/2003, на който също се позовава Общият съд и който позволява на Комисията да проверява книгите и всички други документи, свързани със стопанската дейност, независимо от носителя, на който се съхраняват, на предприятието или на сдружението от предприятия, предмет на проверката, обаче предоставя правно основание за изготвянето на такива копия.
- 61 Всъщност, на първо място, следва да се отбележи, че като в това отношение единствено е разрешил на Комисията да извърши такава проверка, без да уточни по-подробно така предоставеното на Комисията правомощие, законодателят на Съюза е предоставил на тази институция известна свобода на преценка по отношение на конкретните условия и ред за осъществяване на проверката, която тя може да извърши.

- 62 Следователно в зависимост от обстоятелствата Комисията може да реши да извърши проверка на данните, съдържащи се в носителя на цифрова информация на предприятието, което е предмет на проверката, въз основа не на оригиналните данни, а на копие на тези данни. Същност както в хипотеза, при която тя разглежда оригиналните данни, така и в хипотеза, при която анализира копието на тези данни, става въпрос за едни и същи данни, които са предмет на извършената от Комисията проверка. При тези обстоятелства е ирелевантен доводът на жалбоподателите, че възможността за изготвяне на такива копия не е изрично посочена в член 20, параграф 2, буква б) от Регламент № 1/2003.
- 63 Така, противно на твърденията на жалбоподателите, правото на Комисията да направи копия на набори от електронни писма и копие на твърд диск на компютър като междинен етап в рамките на проверката на данните, съдържащи се в посочените набори и в посочения носител, не представлява допълнително правомощие, което е предоставено на Комисията, а както правилно констатира Общият съд в точка 56 от обжалваното съдебно решение, е част от правомощието за контрол, което член 20, параграф 2, буква б) от Регламент № 1/2003 предоставя на тази институция.
- 64 На второ място, макар съгласно постоянната съдебна практика да е вярно, че правомощията за проверка, предоставени на Комисията в областта на конкуренцията, са точно определени (вж. в този смисъл решение от 18 юни 2015 г., *Deutsche Bahn* и др./Комисия, C-583/13 P, EU:C:2015:404, т. 31 и цитираната съдебна практика), това все пак не означава, както по същество отбелязва генералният адвокат в точки 61 и 62 от заключението си, че разпоредбите, с които на посочената институция се предоставят правомощия за проверка, трябва да се тълкуват ограничително, макар че в тази перспектива трябва да се следи посочените правомощия да не нарушават правата на съответните предприятия. Тези права обаче са гарантирани, ако, както в настоящия случай, Комисията действително копира данни без предварителна проверка, но след това проверява, като зачита стриктно правото на защита на съответното предприятие, дали тези данни са релевантни за предмета на проверката, преди да приложи към преписката по производството документите, счестени като релевантни в това отношение, и да изтрие останалите копирани данни.
- 65 Следователно правото на Комисията да изготви такива копия не засяга нито процесуалните гаранции, предвидени в Регламент № 1/2003, нито другите права на предприятието, което е предмет на проверката, при условие че след като е завършила проверката си, Комисията приложи към преписката само документите, които са от значение с оглед на предмета на проверката. Както констатира Общият съд, настоящият случай е такъв.
- 66 На трето място, както следва от фактическите констатации на Общия съд в точка 52 от обжалваното съдебно решение, Комисията използва софтуер за компютърно разследване, което предполага предварителен етап, наречен „индексиране“, който обикновено отнема значително време. Същото важи и за следващия етап от този процес на обработка на информацията, в рамките на който Комисията извършва проверка на тези данни, както впрочем показват фактите по настоящия случай. Следователно в интерес не само на Комисията, но и на съответното предприятие е при извършване на проверката си тази институция да се основе на копие на тези данни, като по този начин позволи на предприятието да продължи да използва оригиналните данни, както и носителите, върху които те се намират, след като бъде направено посоченото копие и следователно да намали по този начин намесата във функционирането на това предприятие, предизвикана от извършената от Комисията проверка.
- 67 При тези обстоятелства доводите на жалбоподателите, които се основават на текста на член 20, параграф 2, буква в) от Регламент № 1/2003 и на общата структура на член 20, параграф 2 от посочения регламент, трябва да се отхвърлят.
- 68 Следователно първото основание трябва да се отхвърли по същество.

По второто и третото основание

Доводи на страните

- 69 С второто си основание, което се отнася до точки 60—64 от обжалваното съдебно решение, жалбоподателите твърдят, че то е опорочено от грешка при прилагане на правото, що се отнася до тълкуването на член 20, параграф 2 от Регламент № 1/2003, доколкото с него се потвърждава, че Комисията е имала право да продължи разглежданата проверка в помещенията си в Брюксел. Според жалбоподателите от буквалното и контекстуално тълкуване на тази разпоредба следва, че тя не предоставя на Комисията правомощие да извършва проверки в собствените си помещения, а че те трябва да се извършват в помещенията на съответното предприятие или сдружение на предприятия.
- 70 Първо, от член 20, параграф 1 от Регламент № 1/2003 ясно следвало, че ставало въпрос за проверки на „предприятия и на сдружения на предприятия“. Член 20, параграф 2 от посочения регламент уточнявал правомощията, предоставени на инспекторите, за да извършват тези проверки, включително правото на достъп до всички помещения, имоти и транспортни средства „на предприятия и на сдружения на предприятия“ съгласно член 20, параграф 2, буква а) от същия регламент. Другите правомощия, а именно да се проверяват книги и други документи, да се правят копия на документи, да се запечатват помещения, книги или документи, да се разпитват служители на предприятието, били неразделна част от тази проверка и следователно трябвало да се упражняват в помещенията на предприятието, което е предмет на тази проверка.
- 71 Второ, ако член 20, параграф 2, буква б) от Регламент № 1/2003 трябва да се тълкува в смисъл, че мястото на „проверката“, извършвана съгласно тази разпоредба, не е ограничено по този начин, Комисията би имала и правомощие на основание член 20, параграф 2, буква д) от посочения регламент да разпитва представителите на съответното предприятие в помещения, различни от тези на последното, или съгласно член 20, параграф 2, буква б) или в) от посочения регламент да проверява и копира документи, държани от трети лица, като например доставчици на услуги за дистанционно съхраняване на данни, без дори да присъства в помещенията на предприятието. Все пак е било очевидно, че с приемането на Регламент № 1/2003 законодателят на Съюза не е възнамерявал да предостави на Комисията толкова значителни правомощия за проверка. Такова ограничително тълкуване се потвърждавало от член 21 от посочения регламент, съгласно който за проверката на други помещения се изисква специално решение. Ако член 20 от Регламент № 1/2003 позволявал проверка на книгите и другите документи извън помещенията на предприятието, то от член 21, параграф 4 от този регламент не би имало никаква полза.
- 72 Трето, не било възможно да се приеме, че член 20, параграф 2, буква б) от Регламент № 1/2003 имплицитно разрешава на Комисията да проверява документите извън помещенията на съответното предприятие, като се има предвид, че такова правомощие не е необходимо, за да може Комисията да упражнява ефикасно функциите си по Регламент № 1/2003, и че ако това не е така, проверката на помещенията все пак не би била невъзможна, нито пък значително по-трудна. Всъщност в случая инспекторите са могли да удължат с няколко дни продължителността на разглежданата проверка, така че да проверят всички документи на място и да вземат само онези, които са от значение. В това отношение Общият съд просто се е основал на съображения за административно удобство и административна целесъобразност.
- 73 Четвърто, взетите предвид от Общия съд привидни гаранции по отношение на провеждането на производството в Брюксел нямали връзка с въпроса дали Комисията е имала право да продължи разглежданата проверка в своите помещения.

- 74 С третото си основание, което се отнася до точки 67 и 72 от обжалваното съдебно решение, жалбоподателите упрекуват Общия съд, че е допуснал грешка при прилагане на правото по отношение на географския обхват на решението за проверка. Според буквалното и контекстуално тълкуване изброяването в това решение на контролирани от жалбоподателите помещения очевидно ограничава проверките, които са разрешени с посоченото решение. От това следвало, че в конкретния случай решението на Комисията да разпорежи извършването на проверка на помещения, различни от тези на въпросното предприятие, би трябвало да бъде прието на основание член 21 от Регламент № 1/2003 и да зависи от получаването на съдебно разрешение.
- 75 Комисията оспорва тези доводи.

Съображения на Съда

- 76 С второто и третото си основание, които следва да се разгледат заедно, жалбоподателите твърдят по същество, че Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, като е приел, че Комисията законосъобразно е продължила разглежданата проверка в помещенията си в Брюксел.
- 77 В това отношение следва да се отбележи, че наистина както от текста, така и от структурата на член 20 от Регламент № 1/2003 следва, че проверката трябва да започне и по принцип трябва да продължи, както се посочва в член 20, параграф 1 от посочения регламент, по отношение „на предприятия или на сдружения на предприятия“, и че именно поради тази причина, от една страна, член 20, параграф 2, буква а) от посочения регламент разрешава на Комисията „да влиза[...] във всички помещения, имоти и транспортни средства“ на последните, и от друга страна, член 20, параграф 3 от същия регламент задължава Комисията в разумен срок преди извършаване на проверката да уведоми органа по конкуренцията на държавата членка, „на чиято територия ще се извърши тя“. Точно поради тази причина в настоящия случай с решението за проверка жалбоподателите се задължават да съдействат на проверка, извършвана „във всички помещения, контролирани“ от самите тях.
- 78 Както обаче правилно отбелязва Общият съд в точка 60 от обжалваното съдебно решение, член 20, параграф 2, буква б) от Регламент № 1/2003 не предвижда, както твърдят жалбоподателите, че проверката на книгите и на другите документи, свързани със стопанската дейност на проверяваните предприятия, трябва при всички обстоятелства да се извърши единствено в помещенията на тези предприятия.
- 79 Същото важи и за решението за проверка, в което единствено се предвижда, че разглежданата проверка може да се извърши във всички помещения, контролирани от жалбоподателите.
- 80 Както по същество отбелязва генералният адвокат в точка 76 от заключението си, в сравнение с извършването на проверката в помещенията на предприятието, предмет на проверка, продължаването на тази проверка в помещенията на Комисията само по себе си не би представлявало допълнително нарушение на правата на съответното предприятие, което би изисквало подобна възможност да бъде изрично предвидена по отношение на Комисията, без тя да може да бъде имплицитно изведена от правомощията, предоставени на тази институция с член 20, параграфи 1 и 2 от Регламент № 1/2003. Фактът, че в някои случаи възможността проверката да бъде продължена в помещенията на Комисията не би била необходима, за да може Комисията да я извърши, не означава, че подобна възможност е изключена при всички обстоятелства.

- 81 Всъщност основателни причини могат да накарат Комисията, които са и в интерес на засегнатите предприятия, да реши да продължи в помещенията си в Брюксел проверката на данните, които е събрала в рамките на съответното предприятие. В това отношение следва да се припомни, както следва от точка 66 от настоящото решение, че времето, необходимо за обработката на цифровите данни, може да се окаже значително. Вменяването на задължение на Комисията да обработва такива данни само в помещенията на предприятието, предмет на проверката, когато става въпрос за особено обемни данни, обаче би могло да доведе до значително удължаване на времетраенето на присъствието на инспекторите в помещенията на това предприятие, което би могло да намали ефикасността на проверката и ненужно да увеличи намесата във функционирането на посоченото предприятие в следствие на проверката.
- 82 Освен това следва да се припомни, че както е видно от точка 61 от обжалваното съдебно решение, жалбоподателите не упрекуват Комисията, че при проверката в помещенията ѝ в Брюксел на копието от твърдия диск на компютъра на г-н J. и на копията на наборите от електронни писма, намерени в посочения компютър и в компютъра на г-н R., тя би действала по различен начин, ако проверката бе извършена в помещения на жалбоподателите. Всъщност жалбоподателите не оспорват, че извършената от Комисията проверка в помещенията ѝ в Брюксел е осъществена при стриктно спазване на правото им на защита, тъй като през цялото времетраене на разглежданата проверка Комисията е гарантирала защитата на съответните данни и е приложила към преписката само документите, за които преди това се е уверила, че са релевантни за целите на тази проверка.
- 83 Тълкуването на член 20, параграф 2, буква б) от Регламент № 1/2003 в смисъл, че Комисията може при необходимост да продължи да осъществява в помещенията си в Брюксел проверката, която законосъобразно е започнала в помещенията на предприятието или на сдружението на предприятия, предмет на проверката, не се опровергава от довода на жалбоподателите, че такова тълкуване би означавало, че предвиденото в член 20, параграф 2, буква д) от този регламент правомощие да разпитва представителите на съответното предприятие би могло да бъде упражнено от Комисията и в помещения, различни от тези на посоченото предприятие. Следва да се припомни, че настоящият спор се отнася до въпроса дали Комисията е допуснала незаконосъобразност, като на основание член 20, параграф 2, буква б) от Регламент № 1/2003 е продължила проверката на книгите и другите документи, свързани със стопанската дейност на дадено предприятие, в помещенията си в Брюксел, а не до упражняването на правомощията на Комисията, посочени в член 20, параграф 2, буква д) от този регламент.
- 84 Трябва да се отхвърли и доводът на жалбоподателите, че такова тълкуване на член 20, параграф 2, буква б) от Регламент № 1/2003 би дало възможност на Комисията да проверява и копира документи, държани от трети лица, които се намират извън помещенията на предприятието, предмет на проверката. Всъщност възможността Комисията да продължи в помещенията си в Брюксел проверката, която е започнала в помещенията на предприятието, предмет на проверката, няма никакво значение за въпроса дали тази институция има право на основание член 20, параграф 2, буква б) от Регламент № 1/2003 да проверява и копира документи, държани от трети лица. В това отношение следва да се отбележи, че обстоятелството, че Комисията е продължила да извършва проверката в собствените си помещения, означава, че става въпрос за продължаване на една и съща проверка, започнала в помещенията на това предприятие, а не за нова проверка при трето лице.
- 85 Тълкуването на член 20, параграф 2, буква б) от Регламент № 1/2003, дадено в точка 83 от настоящото решение, не се поставя под въпрос и от довода на жалбоподателите, че член 21, параграф 4 от Регламент № 1/2003, който, що се отнася до проверката на помещения, различни от тези на проверяваното предприятие, препраща към правомощията на Комисията, посочени в член 20, параграф 2, букви а)—в) от Регламент № 1/2003, би бил лишен от смисъл, ако от член 20 се направи извод, че посочената институция може да проверява документи извън помещенията на това предприятие. Всъщност член 21 от Регламент № 1/2003 се отнася до положение, което е

напълно различно от посоченото в член 20 от този регламент, а именно възможността Комисията да извършва проверки в помещения, различни от помещенията, които се използват за осъществяването на стопанска дейност на съответното предприятие, като например домовете или транспортните средства на служителите на неговия персонал, при положение че е налице основателно подозрение, че в тях са съхранявани книги или други свързани със стопанската дейност документи, които са предмет на проверката и биха могли да бъдат от значение за доказването на тежко нарушение на член 101 ДФЕС или 102 ДФЕС.

- 86 Що се отнася до довода на жалбоподателите, че правомощията за проверка, предоставени на Комисията в областта на конкуренцията, са точно определени, както следва от точка 64 от настоящото решение, това все пак не означава, че тези правомощия трябва да се тълкуват ограничително, което би могло да засегне ефективното упражняване на тези правомощия при определени обстоятелства и по този начин да лиши разпоредбите на член 20 от Регламент № 1/2003 от тяхното полезно действие.
- 87 Следва обаче да се уточни, както прави генералният адвокат в точки 67 и 78 от заключението си, че Комисията може на основание член 20, параграф 2, буква б) от Регламент № 1/2003 да използва възможността да продължи в помещенията си в Брюксел проверката на книгите и другите документи, свързани със стопанската дейност на предприятието, което е предмет на проверката, само когато може основателно да приеме, че е обосновано да го направи в интерес на ефикасността на проверката или за да избегне прекомерната намеса във функционирането на съответното предприятие.
- 88 В случая, както е видно от изложението на фактите, припомнени от Общия съд по същество в точки 14—19 от настоящото решение, инспекторите са прекарвали общо четири дни в помещенията на Nexans France, т.е. от 28 до 30 януари 2009 г., и след това на 3 февруари 2009 г. Те са направили копие на някои данни, като са ги записали върху УПСД, които са поставени в запечатани пликове и са занесени в помещенията на Комисията в Брюксел. След това всички записани върху УПСД данни, които са били занесени в Брюксел, са проверени в присъствието на представители на Nexans в рамките на осем работни дни, от 2 до 11 март 2009 г., което означава, че към момента, в който Комисията е взела решение да продължи разглежданата проверка в помещенията си в Брюксел, е оставало да бъде проверен изключително голям обем цифрови данни.
- 89 При тези обстоятелства следва да се приеме, че Комисията не е допуснала незаконосъобразност, като е решила да продължи разглежданата проверка в помещенията си в Брюксел. Всъщност с оглед на установените от Общия съд фактически обстоятелства Комисията би могла законосъобразно да приеме, че е обосновано да продължи проверката в помещенията си в Брюксел, като по този начин се избегне удължаване на времетраенето на присъствието на инспекторите в помещенията на Nexans, което е в интерес на ефикасността на проверката и има за цел да се избегне прекомерната намеса във функционирането на това предприятие.
- 90 Накрая, както е видно от точка 80 от настоящото решение, възможността на Комисията да продължи да проверява книгите и другите документи, свързани със стопанската дейност на дадено предприятие, на основание член 20, параграф 2, буква б) от Регламент № 1/2003 в помещенията си в Брюксел, зависи от констатацията, че такова продължаване не води до нарушаване на правото на защита и не представлява допълнително нарушение на правата на съответните предприятия в сравнение с това, което е присъщо при извършването на проверка в помещенията им. Би трябвало обаче да се констатира наличието на такава намеса, ако продължаването на проверката в помещенията на Комисията в Брюксел би довело до допълнителни разходи за предприятието, предмет на проверката, които са свързани единствено с факта на нейното продължаване. От това следва, че когато продължаването на проверката

може да доведе до такива допълнителни разходи, Комисията може да я направи само при условие че приема да възстанови тези разходи, когато съответното предприятие ѝ е представило надлежно мотивирано искане в този смисъл.

- 91 Предвид изложеното по-горе второто и третото основание следва да се отхвърлят по същество.

По четвъртото основание

Доводи на страните

- 92 С четвъртото си основание, което се отнася до точки 156 и 157 от обжалваното съдебно решение, жалбоподателите изтъкват, че Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото във връзка с изводите, които трябва да се направят от липсата на последици от разглежданото нарушение. Жалбоподателите твърдят, че в жалбата си са обяснили подробно причината, поради която са счели, че по-голямата част от продажбите, предмет на разглежданото нарушение, не са били засегнати от това нарушение. Въпреки че Общият съд не е оспорил тези твърдения, той не е приел, че липсата на последици е определящ фактор за определянето на коефициента за тежест на разглежданото нарушение, и то единствено с мотива че точка 22 от Насоките от 2006 г. не изисквала Комисията да вземе предвид действителното отражение на нарушението върху пазара. Общият съд обаче не бил обвързан от посочените насоки при произнасяне въз основа на правомощието си за пълен съдебен контрол, в рамките на който той е трябвало да извърши собствена преценка, като вземе предвид всички обстоятелства по конкретния случай. Следователно решението на Общия съд в това отношение било опорочено от отказа му да упражни правомощието си за пълен съдебен контрол, за да прецени размера на глобата, определена от Комисията съгласно член 261 ДФЕС във връзка с член 31 от Регламент № 1/2003.
- 93 В писмената си реплика жалбоподателите изтъкват, че мотивите на Съда в решението от 26 септември 2018 г., Infineon Technologies/Комисия (C-99/17 P, EU:C:2018:773), въз основа на което той отменя решението, по което е подадена жалбата, са приложими в настоящия случай.
- 94 Комисията отхвърля тези доводи.

Съображения на Съда

- 95 На първо място, следва да се отбележи, че Общият съд единствен е компетентен да контролира по какъв начин Комисията е преценила във всеки конкретен случай тежестта на противоправното поведение. Контролът на Съда в производството по обжалване на решения на Общия съд има за цел, от една страна, да се провери до каква степен Общият съд правилно от гледна точка на правото е взел предвид всички основни фактори, за да прецени тежестта на деяние, разгледано с оглед на член 101 ДФЕС, както и на член 23 от Регламент № 1/2003, и от друга страна, да се провери дали Общият съд е отговорил надлежно на всички доводи, изложени в подкрепа на искането за отмяна на глобата или за намаляване на нейния размер (решения от 17 декември 1998 г., Baustahlgewebe/Комисия, C-185/95 P, EU:C:1998:608, т. 128 и от 26 септември 2018 г., Infineon Technologies/Комисия, C-99/17 P, EU:C:2018:773, т. 192).
- 96 На второ място, съгласно практиката на Съда правомощието за пълен съдебен контрол, признато на съда на Съюза по силата на член 31 от Регламент № 1/2003 в съответствие с член 261 ДФЕС, позволява на Съда да излезе от рамките на обикновения контрол за законосъобразност на санкцията и да замени преценката на Комисията със своята преценка и в

резултат на това да отмени, намали или увеличи наложената глоба или периодична имуществена санкция (решение от 26 септември 2018 г., *Infineon Technologies/Комисия*, C-99/17 P, EU:C:2018:773, т. 193 и цитираната съдебна практика).

- 97 На трето място, въпреки че упражняването на пълния съдебен контрол не е равнозначно на служебен контрол и че производството е състезателно, съдът на Съюза е длъжен, при упражняване на предвидените в членове 261 ДФЕС и 263 ДФЕС правомощия, да разгледа всяко твърдение за нарушение, правно или фактическо, с което се цели да се докаже, че размерът на глобата не съответства на тежестта и на продължителността на нарушението (вж. в този смисъл решение от 26 септември 2018 г., *Infineon Technologies/Комисия*, C-99/17 P, EU:C:2018:773, т. 194 и 195 и цитираната съдебна практика).
- 98 Противно на твърденията на жалбоподателите, от обжалваното съдебно решение обаче е видно, че Общият съд е изпълнил това задължение.
- 99 Наистина Общият съд при упражняване на правомощието му за пълен съдебен контрол не приема изрично, че доводите на жалбоподателите относно твърдяната липса на последици от разглежданото нарушение не биха могли да го накарат да намали глобите, наложени им със спорното решение. Що се отнася обаче до упражняването на изрично предоставена от законодателя на Съюза компетентност на съда на Съюза, е важно Съдът да може да провери в рамките на производство по обжалване, в което една от страните оспорва наличието на такова упражняване, дали Общият съд действително е упражнил посоченото правомощие в съответствие със съдебната практика, припомнена в точка 96 от настоящото решение.
- 100 От обжалваното съдебно решение обаче имплицитно, но несъмнено следва, че Общият съд е упражнил правомощието си за пълен съдебен контрол и е достигнал до извода, посочен в предходната точка.
- 101 В това отношение следва да се припомни, че съгласно постоянната практика на Съда в областта на производството по обжалване, мотивите на решение на Общия съд могат да бъдат и имплицитни, при условие че дават възможност на заинтересованите лица да се запознаят с мотивите, на които се основава Общият съд, а на Съда — да разполага с достатъчно данни, за да упражни своя съдебен контрол (вж. в този смисъл решения от 14 септември 2016 г., *Trafilerie Meridionali/Комисия*, C-519/15 P, EU:C:2016:682, т. 41 и от 26 януари 2017 г., *Villeroy & Boch Austria/Комисия*, C-626/13 P, EU:C:2017:54, т. 42 и цитираната съдебна практика).
- 102 В настоящия случай в точки 138—188 от обжалваното съдебно решение Общият съд е разгледал различните искания на жалбоподателите за намаляване на размера на наложените им със спорното решение глоби. Още от самото начало на това разглеждане обаче Общият съд в точка 138 от обжалваното съдебно решение е припомнил, че упражняваният от него контрол за законосъобразност в това отношение се допъва от правомощието за пълен съдебен контрол, признато на съда на Съюза, по силата на член 31 от Регламент № 1/2003 в съответствие с член 261 ДФЕС.
- 103 С оглед на тези обстоятелства следва да се приеме, че при това разглеждане Общият съд действително е взел предвид правомощието си за пълен съдебен контрол в рамките на извършвания от него контрол за законосъобразност на спорното решение.
- 104 Що се отнася до доводите на жалбоподателите, основани на твърдяната липса на последици от разглежданото нарушение, които са разгледани в точки 156 и 157 от обжалваното съдебно решение, е вярно, че в точка 156 от посоченото решение Общият съд припомня, че съгласно самия текст на точка 22 от Насоките от 2006 г. Комисията не е длъжна непременно да вземе предвид действителното отражение върху пазара или липсата на такова отражение като утежняващо или смекчаващо обстоятелство при преценката на тежестта на посоченото

нарушение за целите на изчисляване на размера на глобата. Това съображение би могло да остави впечатлението, че в това отношение Общият съд се е ограничил само до задачата си да извърши контрол относно законосъобразността на спорното решение с оглед по-специално на Насоките от 2006 г. Въпреки че за самата Комисия те са обвързващи, доколкото така тя се е самоограничила в упражняването на правото си на преценка (вж. в този смисъл решение от 28 юни 2005 г., *Dansk Rørindustri* и др./Комисия, C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P—C-208/02 P и C-213/02 P, EU:C:2005:408, т. 211), Насоките от 2006 г. обаче не са задължителни за съда на Съюза, по-специално при упражняване на правомощието му за пълен съдебен контрол, посочено в точка 96 от настоящото решение (вж. в този смисъл решение от 8 декември 2011 г., *KME Germany* и др./Комисия, C-389/10 P, EU:C:2011:810, т. 102 и 103), въпреки че той има право да реши, че ще ги приложи (вж. в този смисъл решение от 26 януари 2017 г., *Aloys F. Dornbracht*/Комисия, C-604/13 P, EU:C:2017:45, т. 75).

- 105 Следва обаче да се отбележи, че в същата точка от обжалваното съдебно решение Общият съд продължава разсъжденията си, като констатира, че е достатъчно определеното от Комисията равнище на дела от стойността на продажбите, което трябва да се вземе предвид, да бъде обосновано с други обстоятелства, които могат да повлияят на определянето на тежестта на нарушението съгласно точка 22 от Насоките от 2006 г., като естеството на нарушението, общия пазарен дял на всички съответни предприятия и неговия географски обхват. Както припомня Общият съд в точка 145 от обжалваното съдебно решение, в случая обаче именно на тези обстоятелствата се е основала Комисията, за да определи тежестта на разглежданото нарушение.
- 106 Следователно, като се е позовал на посочените обстоятелства в този контекст, Общият съд имплицитно, но със сигурност е решил при упражняване на правомощието си за пълен съдебен контрол, че твърдяната липса на последици от разглежданото нарушение не може, поради тези други обстоятелства, да го накарат да намали глобите, наложени на жалбоподателите със спорното решение. От това следва също така, че поради това в точка 157 от обжалваното съдебно решение той е стигнал до извода, че доводите относно твърдяната липса на последици трябва да бъдат отхвърлени.
- 107 Следва да се добави, че такова тълкуване на обжалваното съдебно решение се налага, независимо дали се взема предвид първоначалната редакция на точка 156 от това решение, или редакцията съгласно определението за поправка от 4 май 2020 г.
- 108 Настоящият случай се различава от разглеждания в делото, по което е постановено решение от 26 септември 2018 г., *Infineon Technologies*/Комисия (C-99/17 P, EU:C:2018:773), в рамките на което Общият съд не е отговорил на довод на жалбоподателя относно упражняването на неговото правомощие за пълен съдебен контрол.
- 109 Фактът, че в настоящия случай Общият съд не е пропуснал да вземе предвид правомощието си за пълен съдебен контрол, впрочем се потвърждава от факта, че в точка 188 от обжалваното съдебно решение той е стигнал до извода, че искането на жалбоподателите за намаляване на размера на наложените им глоби трябва да се отхвърли, поради факта, от една страна, че изтъкнатите от тях основания и доводи в подкрепа на това искане са били отхвърлени, и от друга страна, че липсват доказателства, които в случая биха могли да обосноват намаление на размера на наложените им глоби.
- 110 Следователно четвъртото основание трябва да се отхвърли по същество.

По петото основание

Доводи на страните

- 111 С петото си основание, което се отнася до точки 180—184 от обжалваното съдебно решение, жалбоподателите изтъкват, че съображението на Общия съд, че поради участието на жалбоподателите в европейската картелна конфигурация Комисията е имала право да увеличи с 2 % коефициента за тежест, използван за изчисляване на размера на наложените им глоби, е опорочено от явна грешка в преценката и от липса на мотиви относно степента, в която европейската конфигурация би могла да причини допълнителна вреда на конкуренцията в ЕИП. Според жалбоподателите Общият съд не би могъл само да приеме, че европейската картелна конфигурация несъмнено е задълбочила нарушаването на конкуренцията, още повече че картелната конфигурация A/R като цяло е била изцяло приведена в действие. Освен това Комисията и Общият съд са приели, че жалбоподателите са представили доказателства, от които било видно, че не са били засегнати всички европейски продажби на европейските клиенти.
- 112 Според Комисията това основание следва да се отхвърли по същество.

Съображения на Съда

- 113 Следва да се отбележи, че това основание е изведено от неправилен прочит на обжалваното съдебно решение. Всъщност, противно на твърденията на жалбоподателите, Общият съд въобще не е приел, че жалбоподателите са изложили доводи за липсата на отражение на разглежданото нарушение върху всички европейски продажби. Напротив, в точка 181 от обжалваното съдебно решение Общият съд посочва, че европейската картелна конфигурация включва и допълнителен ангажимент за разпределяне на проекти, който надхвърля спазването на съществуващите правила за разпределяне в рамките на картелна конфигурация A/R.
- 114 При тези обстоятелства изложеното в точка 182 от обжалваното съдебно решение съображение на Общия съд, че няма никакво съмнение, че разпределянето на проекти за подземни и подводни електрически кабели в рамките на европейската картелна конфигурация е задълбочило нарушаването на конкуренцията, причинено в ЕИП от картелна конфигурация A/R, не е опорочено от липсата на мотиви.
- 115 Следва също така да се констатира, че Общият съд не е допуснал грешка при прилагане на правото, като е приел, че разпределянето на проекти между европейските предприятия представлява допълнително нарушение на конкуренцията в сравнение с нарушението в резултат от картелната конфигурация A/R. Всъщност, както отбелязва генералният адвокат в точка 126 от заключението си, тясната връзка, която е съществувала между тези две конфигурации, не променя по никакъв начин обстоятелството, че европейската картелна конфигурация по своето естество представлява неприсъщо на картелната конфигурация A/R споразумение за разпределяне на проекти, който е със самостоятелно значение. Следователно съображението на Общия съд, че това допълнително нарушение на конкуренцията може законосъобразно да бъде санкционирано с увеличена глоба, не е опорочено от грешка в преценката.
- 116 От това следва, че петото основание трябва да бъде отхвърлено като неоснователно.
- 117 Тъй като нито едно от основанията, изтъкнати от жалбоподателите в подкрепа на жалбата им, не може да бъде уважено, жалбата следва да се отхвърли в нейната цялост.

По съдебните разноси

- 118 Съгласно член 138, параграф 1 от Процедурния правилник, който се прилага по отношение на производството по обжалване по силата на член 184, параграф 1 от този правилник, загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноси, ако е направено такова искане.
- 119 След като Комисията е направила искане за осъждането на жалбоподателите да заплатят съдебните разноси и последните са загубили делото, те следва да бъдат осъдени да заплатят съдебните разноси.

По изложените съображения Съдът (втори състав) реши:

- 1) Отхвърля жалбата.**
- 2) Осъжда Nexans France SAS и Nexans SA да заплатят съдебните разноси.**

Подписи